

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
שלשה אחין, שנים נשואים שתי אחיות ואחד מופנה, מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר, ואח"כ מת אחיו השני - בש"א: אשתו עמו, והלזו תצא משום אחות אשה	[בית שמאי]											■	⚡	כט:		
מוציא את אשתו בגט ובחליצה, ואשת אחיו בחליצה, זו היא שאמרו: אי לו על אשתו, ואי לו על אשת אחיו.	בית הלל:												■	⚡	כט:	
זו היא למעוטי מאי?													^	כט:		
למעוטי הך דר' יהושע, דלא עבדינן כוותיה, אלא אי כר"ג אי כר"א.													!	⊖	כט:	
לא תימא מאמר לב"ש קונה קנין גמור, דאי בעי לאפוקי סגי לה בגיטא, אלא מאמר לב"ש אינו קונה - אלא לדחות בצרה בלבד.	רבי אלעזר:												■	⊖	כט:	
אף אנן נמי תנינא	רבי אבין:												■		כט:	
יקיימו	[תנינא] בית שמאי:												■	⊖	כט:	
יקיימו אין, לכתחלה לא, ואי ס"ד מאמר לב"ש קונה קנין גמור, זה יעשה מאמר ויקנה, וזה יעשה מאמר ויקנה.													■		כט:	
אלא מאי? דוחה דחיייה גמורה, זה יעשה מאמר וידחה, וזה יעשה מאמר וידחה													⚡	⊖	כט:	
אלא מאי אית לך למימר? מאמר דהתירא דחי, דאיסורא לא דחי, ה"נ מאמר, אפילו למ"ד מאמר קונה קנין גמור, מאמר דהתירא קני, דאיסורא לא קני.													!	⊖	כט:	
לא תימא מאמר לב"ש דחי דחיייה גמורה, וצרתה חליצה נמי לא בעיא, אלא דוחה ומשייר הוא.	רב אשי מתני הכי, אמר ר"א:												■	⊖	כט:	
אף אנן נמי תנינא	רב אבין:												■		כט:	
יקיימו	[תנינא] בית שמאי:												■	⊖	כט:	
יקיימו אין, לכתחלה לא, ואי ס"ד מאמר לב"ש דוחה דחיייה גמורה, זה יעשה מאמר וידחה, וזה יעשה מאמר וידחה.													■		כט:	
אשתו עמו, והלזו תצא משום אחות אשה	ואלא הא קתני, בש"א:												⚡	⊖	כט:	
אלא, יבמה דחזיא לכולהו - חזיא למקצתה, יבמה דלא חזיא לכולהו - לא חזיא למקצתה.													!	⊖	כט:	
מאמר לב"ש, נישואין עושה או אירוסין עושה?	בעי רבה:												^	⊖	כט:	
למאי הלכתא?	אמר ליה אביי:												⚡	⊖	כט:	
אילימא ליורשה וליטמא לה ולהפר נדריה													!	⊖	כט:	
השתא ארוסה בעלמא													⚡		כט:	
אשתו ארוסה - לא אונן ולא מטמא לה, וכן היא לא אוננת ולא מטמאת לו, מתה - אינו יורשה, מת הוא - גובה כתובתה	תני רבי חייא:												⚡	⊖	כט:	
עבד בה מאמר מיבעיא?													⚡	⊖	כט:	
ואלא לענין מסירה לחופה, מאי? נישואין עושה ולא בעיא מסירה לחופה, או דלמא אירוסין עושה ובעיא מסירה לחופה?	[רבה]												^	⊖	כט:	
השתא לא עבד בה מאמר, כתיב: (דברים כ"ה) יבמה יבא עליה - בעל כרחא, עבד בה מאמר מיבעיא?	א"ל: [אביי]												⚡	⊖	כט:	
שאני אומר: כל העושה מאמר ביבמתו, פרחא ממנו זיקת יבמין וחלה עליה זיקת אירוסין	א"ל: [רבה]												!	⊖	כט:	
מאי?													^	כט:		
שומרת יבם, בין יבם אחד בין שני יבמין - ר"א אומר: יפר	ת"ש: [רבי אליעזר]												⚡	■	⊖	כט:
לאחד ולא לשנים	רבי יהושע:												⚡	■	⊖	כט:
לא לאחד ולא לשנים	רבי עקיבא:												⚡	■	⊖	כט:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והוינן בה, בשלמא ר"ע - סבר אין זיקה אפ"ל לחד, לר' יהושע - לחד יש זיקה, לתרי אין זיקה, אלא לר"א - נהי נמי דקסבר, יש זיקה, בשלמא לחד מיפר, אלא לתרי אמאי?									⚡	⚡		כט:
הכא במאי עסקינן - כגון דעבד בה מאמר, וב"ש היא	וא"ר אמי:								!	⚡	◊	כט:
מאמר קונה קנין גמור	דאמר: [ב"ש]								!	⚡	◊	כט:
אי אמרת בשלמא נישואין עושה, משום הכי מיפר, אלא אי אמרת אירוסין עושה, היכי מצו - מיפר?										⚡	◊	כט:
נערה המאורסה - אביה ובעלה מפירים נדרה	התנן:									⚡		כט:
מאי מיפר? מיפר בשותפות.	רב נחמן בר יצחק:									!	◊	כט:
ולר"א, דאמר:										⚡		כט:
מאמר לב"ש אינו קונה אלא לדחות לצרה בלבד	[רבי אלעזר]									⚡	◊	כט:
אמאי מיפר בשותפות?										⚡		כט:
אימר דאמרי אנא אינו קונה - אלא לדחות לצרה בלבד, דלא סגי לה בגיטא אלא בעי נמי חליצה, להפר נדרה מי אמרינן.	אמר לך ר' אלעזר:									!	◊	כט:
ולרב נחמן בר יצחק מי ניחא? מי קתני יפר קתני?	ואיבעית אימא, אמר לך רבי אלעזר:									!	◊	כט:
אלא הכא במאי עסקינן - שעמד בדין ופסקו לה מזונות משלו, וכדרב פנחס משמיה דרבא										!	◊	כט:
כל הנודרת - על דעת בעלה היא נודרת.	דאמר רב פנחס משמיה דרבא:									!	◊	כט:
שלשה אחין, שנים מהם נשואים שתי אחיות ואחד נשוי נכרית											■	ל. מ
מת אחד מבעלי אחיות, וכנס נשוי נכרית את אשתו ומת - הראשונה יוצאה משום אחות אשה, ושניה - משום צרתה											■	ל. ◊
עשה בה מאמר ומת - נכרית חולצת ולא מתייבמת.											■	ל. ◊
טעמא דעבד בה מאמר, הא לא עבד בה מאמר - נכרית יבומי נמי מייבמה											■	ל. ג
זאת אומרת: אין זיקה ואפילו בחד אחא.	רב נחמן:										■	ל. ◊
שלשה אחים, שנים מהם נשואים שתי אחיות ואחד נשוי נכרית											■	ל. מ
מת הנשוי נכרית, וכנס אחד מבעלי אחיות את אשתו ומת - הראשונה יוצאת משום אחות אשה, ושניה - משום צרתה											■	ל. ◊
עשה בה מאמר ומת - נכרית חולצת ולא מתייבמת.											■	ל. ◊
הא תו למה לי? היינו הך השתא ומה התם דאחות אשה היא צרה לנכרית, אמרת נכרית אסורה, הכא דנכרית היא צרה לאחות אשה לא כ"ש											⚡	ל. ג
תנא הך תנא ברישא, והך חזיא להתירא ושריא, והדר חזיא לאיסורא, ואיידי דחביבה ליה אקדמה, ומשנה לא זזה ממקומה.											!	ל. ◊
שלשה אחין, שנים מהם נשואים שתי אחיות ואחד נשוי נכרית											■	ל. מ
מת אחד מבעלי אחיות וכנס נשוי נכרית את אשתו, ומתה אשתו של שני ואח"כ מת נשוי נכרית - הרי זו אסורה עליו עולמית, והאיל ונאסרה עליו שעה אחת.											■	ל. ◊
כל יבמה שאין אני קורא בה בשעת נפילה (דברים כ"ה) יבמה יבא עליה, הרי היא כאשת אח שיש לה בנים ואסורה.	רב יהודה אמר רב:										■	ל. ◊
מאי קמ"ל?											⚡	ל. ◊
הרי זו אסורה עליו עולמית, והאיל ונאסרה עליו שעה אחת	תנינא:										■	ל. ◊
מהו דתימא, הני מילי היכא דלא איחזיא לה בנפילה ראשונה, אבל היכא דאיחזיא לה בנפילה ראשונה - אימא תישתרי, קמ"ל.											!	ל. ◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שני אחין נשואין שתי אחיות, מת אחד מהם ואח"כ מתה אשתו של שני - הרי זו אסורה עליו עולמית, הואיל ונאסרה עליו שעה אחת.	הא נמי תנינא:										⚡	◊
מהו דתימא, התם הוא דאידחי לה מהאי ביתא לגמרי, אבל הכא דלא אידחי לה מהאי ביתא לגמרי, אימא: מיגו דחזיא להאי נשוי נכרית חזיא נמי להאי, קמ"ל.											!	◊
שלשה אחים, שנים מהם נשואין שתי אחיות ואחד נשוי נכרית.												■
גירש אחד מבעלי אחיות את אשתו ומת נשוי נכרית, וכנסה המגרש ומת - זו היא שאמרו: וכולן שמתו או נתגרשו - צרותיהן מותרות.												■
טעמא דגירש ואחר כך מת, אבל מת ואחר כך גירש - אסורה.												■
זאת אומרת: יש זיקה אפילו בתרי אחי.	רב אשי:											■
ולרב אשי קשיא דרב נחמן.											⚡	◊
ה"ה דאף על גב דלא עבד בה מאמר - נכרית מיחליץ חלצה, יבומי לא מייבמה, והא דקתני מאמר? לאפוקי ב"ש.	אמר לך רב אשי:										!	◊
מאמר קונה קנין גמור.	דאמרי: [ב"ש]										■	!
קמ"ל דלא כב"ש.											!	
ולרב נחמן קשיא דרב אשי.											⚡	◊
וכ"ת, הוא הדין דאפילו מת ואחר כך גירש - צרתה מותרת.											!	
אלא זו היא למעוטי מאי?											⚡	
למעוטי כנס ואח"כ גירש.											!	
הניחא אי סבר לה כרבי ירמיה.											⚡	◊
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו, והאי תנא סבר מיתה מפלת, והאי תנא סבר נישואין הראשונים מפילים.	דאמר: [רבי ירמיה]										⚡	◆
זו היא - למעוטי כנס ולבסוף גירש.											⚡	◊
אלא אי סבר לה כרבא.											⚡	
לעולם חד תנא הוא, וזו ואין צ"ל זו קתני.	דאמר: [רבא]										⚡	◆
זו היא למעוטי מאי?											⚡	
על כרחך כרבי ירמיה סבירא ליה.											!	◊
ולרבא, הניחא אי סבר לה כרב אשי, זו היא - למעוטי מת בלא גירש, אלא אי סבר לה כרב נחמן, זו היא למעוטי מאי?											⚡	◊
ע"כ כרב אשי סבירא ליה.											!	◊
וכולן שהיו בהן קדושין או גרושין בספק, הרי אלו הצרות חולצות ולא מתייבמות.												■
כיצד ספק קדושין? זרק לה קדושין ספק קרוב לו ספק קרוב לה - זהו ספק קדושין.												■
ספק גרושין? כתב בכתב ידו ואין עליו עדים, יש עליו עדים ואין בו זמן, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד - זהו ספק גרושין.												■
ואילו בגרושין ספק קרוב לו ספק קרוב לה לא קתני.												■
מאי טעמא?												^
אשה זו בחזקת היתר לשוק עומדת, ומספק אתה בא לאוסרה, אל תאסרנה מספק.	רבה:										!	◊
אי הכי, בקדושין נמי נימא: אשה זו בחזקת היתר ליבם עומדת, ומספק אתה בא לאוסרה, אל תאסרנה מספק.	אמר ליה אביי:										⚡	◊

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ⚡
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
התם לחומרא.												◊	ל:
האי חומרא דאתי לידי קולא הוא, זימנן דאזיל הוא ומקדש לה לאחותה קדושי ודאי, ואי נמי זימנן דאתא אחר ומקדש לה לדידה קדושי ודאי, וכיון דאסר לה מר לצרה לייבומי, אמרי: דקמא קדושין, ודבתרא לאו קדושין												⚡	ל:
כיון דקא מצרכת חליצה, מידע ידעי דחומרא בעלמא הוא.												!	לא:
א"ה, גירושין נמי ליתני וליצרכה חליצה, ומידע ידעי דחומרא בעלמא הוא												⚡	לא:
אם אתה אומר חולצת, מתייבמת.												!	לא:
הכא נמי, אם אתה אומר חולצת, מתייבמת												⚡	לא:
ותתייבם, ואין בכך כלום, אחזקה קא קיימא.												!	לא:
נפל הבית עליו ועל בת אחיו, ואין ידוע איזה מהם מת ראשון - צרתה חולצת ולא מתייבמת	איתיביה אביי:											⚡	לא:
אמאי? הכא נמי נימא: אשה זו בחזקת היתר לשוק עומדת, ומספק אתה בא לאוסרה, אל תאסרנה מספק												⚡	לא:
וכי תימא ה"נ לחומרא												!	לא:
חומרא דאתי לידי קולא הוא, שאם אתה אומר חולצת, מתייבמת												⚡	לא:
גירושין דשכיחי - גזרו בהו רבנן, מפולת דלא שכיחי - לא גזרו בהו רבנן.												!	לא:
אי נמי, גירושין דקיימא ערוה דקא מוכח, וצרתה קמצרכת לה חליצה, אמרי: קמו ביה רבנן בגיטא דגיטא מעליא הוא, ואתו לייבומי לצרה, מפולת - מי קמו בהו רבנן במפולת?												!	לא:
וגבי גירושין מי לא תנן?												⚡	לא:
היתה עומדת ברה"ר, וזרקו לה, קרוב לה - מגורשת, קרוב לו - אינה מגורשת, מחצה על מחצה - מגורשת ואינה מגורשת	והתנן:											⚡	לא:
למאי הלכתא?	ואמרינן:											⚡	לא:
דאי כהן הוא - אסורה ליה, ואי ערוה היא - צרתה בעיא חליצה												!	לא:
ולא אמרינן: שאם אתה אומר חולצת, מתייבמת												⚡	לא:
הכא בשתי כיתי עדים עסקינן, אחת אומרת קרוב לה ואחת אומרת קרוב לו, דהוה ליה ספיקא דאורייתא, ומתניתין דהכא בכת אחת, דה"ל ספיקא דרבנן.	הא איתמר עלה, רבה ורב יוסף דאמרי תרנוייהו:											!	לא:
וממאי דמתניתין דהכא בכת אחת?												⚡	לא:
דומיא דקדושין, מה קדושין בכת אחת, אף גירושין בכת אחת.												!	לא:
וקדושין גופייהו ממאי דבכת אחת? דלמא בב' כיתי עדים												⚡	לא:
אי בב' כיתי עדים, תתייבם ואין בכך כלום.												!	לא:
קיימי עדים וקאמרי קרוב לה, ואת אמרת תתייבם ואין בכך כלום												⚡	לא:
ותו, בשתי כיתי עדים נמי ספיקא דרבנן היא, דאמרי' אוקי תרי לבהדי תרי ואשה אוקמה אחזקה, מידי דהוה אנכסי דבר שטיא												⚡	לא:
דבר שטיא זבין נכסי, אתו בי תרי ואמרי כשהוא חלים זבין, ואתו בי תרי ואמרו כשהוא שוטה זבין												⊙	לא:
אוקי תרי להדי תרי וארעא אוקמא בחזקת בר שטיא	ואמר רב אשי:											⚡	לא:
(איוב לו) יגיד עליו ריעו, תנא בקידושין וה"ה לגירושין, תנא בגירושין וה"ה לקידושין.	אלא אמר אביי:											!	לא:
אי יגיד עליו ריעו, מאי זהו דקתני?	א"ל רבא:											⚡	לא:
כל שיש בקידושין יש בגירושין, ויש בגירושין מה שאין בקידושין, וזהו גירושין לאו דוקא, אלא משום דתנא זהו בקידושין, תנא נמי זהו בגירושין.	אלא אמר רבא:											!	לא:
וזהו קידושין למעוטי מאי?												⚡	לא:

statement-מימרא ■
challenge-קושיא ⚡
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

♦ **חולקים-disputants**
 ◊ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
 O **מעשה-story**

מקרא-key:

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
למעוטי זמן, דליכא בקידושין.												⊖	לא:
ומפני מה לא תקנו זמן בקידושין? הניחא למ"ד משום פירי, ארוסה לית לה פירי, אלא למ"ד משום בת אחותו, ליתקין זמן												⊖	לא:
משום דאיכא דמקדש בכספא ואיכא דמקדש בשטרא, לא תקון רבנן זמן.												!	לא:
והא עבדא, דאיכא דקני בכספא ואיכא בשטרא, ותקון רבנן זמן	רב אחא בריה דרב יוסף לרב אשי:											⊖	לא:
התם רובא בשטרא, הכא רובא בכספא.												!	לא:
אב"א: משום דלא אפשר, היכי ליעביד? לינחה גבי דידה. מחקה ליה, לינחה גבי דידה - זמנין דבת אחותו היא ומחפה עלה, לינחה גבי עדים - אי דזכירי ליתו ליסהוד, ואי לא - זמנין דחזו מכתבא ואתו מסהדי, ורחמנא אמר: מפיהם ולא מפי כתבם.												!	לא:
אי הכי, בגירושין נמי נימא הכי?												⊖	לא:
התם להצלה דידה קאתי, הכא לחובה דידה קאתי.												!	לא:
ג' אחין נשואין ג' נכריות, ומת אחד מהן, ועשה בה השני מאמר ומת - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות, שנאמר: (דברים כ"ה) ומת אחד מהן יבמה יבא עליה, מי שעליה זיקת יבם אחד, ולא שעליה זיקת ב' יבמין	[ת"ק]											⊖	לא:
מייבם לאיזו שירצה, וחולץ לשניה.	רבי שמעון:											⊖	לא:
ואי זיקת ב' יבמין דאורייתא, חליצה נמי לא תיבע?												⊖	לא:
אלא מדרבנן, וגזירה שמא יאמרו: ב' יבמות הבאות מבית אחד מתייבמות.												!	לא:
ונייבם להדא וניחלוץ להדא												⊖	לא:
גזירה שמא יאמרו: בית אחד מקצתו בנוי ומקצתו חלוצ.												!	לא:
ויאמרן												⊖	לב:
אי דמייבם והדר חליץ הכי נמי, אלא גזירה דילמא חליץ ברישא והדר מייבם, וקם ליה באשר לא יבנה, ורחמנא אמר: כיון שלא בנה שוב לא יבנה.												!	לב:
נתן גט למאמרו - הותרה צרתה, אבל היא אסורה, דמחלפה בבעלת גט.	רבא:											⊖	לב:
נתן גט למאמרו - הותרה אפ"ל היא, מאי טעמא? מאי דעבד בה שקליה.	איכא דאמרי, אמר רבא:											⊖	לב:
שני אחין נשואין שתי אחיות, ומת אחד מהן ואחר כך מתה אשתו של שני - הרי זו אסורה עליו עלמית, הואיל ונאסרה עליו שעה אחת.												⊖	לב:
פשיטא, השתא ומה התם דלא מידחיא מהאי ביתא לגמרי - אמרת לא, הכא דקא מידחיא מהאי ביתא לגמרי - לא כ"ש												⊖	לב:
תנא הא תנא ברישא, והך חזיא להיתירא ושריא, והדר חזיא לאיסורא, ואידי דחביבה ליה אקדמה, ומשנה לא זזה ממקומה.												!	לב:
בא עליה - חייב עליה משום אשת אח ומשום אחות אשה, דברי רבי יוסי	ת"ר: [רבי יוסי]											⊖	לב:
אינו חייב אלא משום אשת אח בלבד.	רבי שמעון:											⊖	לב:
אינו חייב אלא משום אחות אשה בלבד	והא תניא, ר"ש אומר:											⊖	לב:
לא קשיא: כאן שנשא חי ואח"כ נשא מת, כאן שנשא מת ואח"כ נשא חי.												!	לב:
ור' שמעון, היכא דנשא מת ואח"כ נשא חי, כיון דאיסור אחות אשה לא חייל, תתייבם יבומי												⊖	לב:
איסור אחות אשה מיתלא תלי וקאי, אי פקע איסור אשת אח - אתי איסור אחות אשה וחייל, והילכך לא פקע.	רב אשי:											!	לב:
וסבר רבי יוסי איסור חל על איסור?												⊖	לב:
עבר עבירה שיש בה שתי מיתות - נידון בחמורה	והא תניא: [ת"ק]											⊖	לב:

statement-מימרא ■
challenge-קושיא ⚡
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

disputants-חולקים ♦
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת <
story-מעשה O

מקרא-key:

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נידון בזיקה הראשונה הבאה עליו	רבי יוסי:								◊	■	⚡	◊	לב.
כיצד אמר רבי יוסי: נידון בזיקה הראשונה הבאה עליו? חמותו ונעשית אשת איש - נידון בחמותו, אשת איש ונעשית חמותו - נידון באשת איש	ותניא:									■	⚡	◊	לב.
מודה ר' יוסי באיסור מוסיף.	ר' אבהו:									!		◊	לב:
תינח היכא דנשא חי ואח"כ נשא מת, מגו דאתוסף איסור לגבי אחים - אתוסף איסור לגבי ידיה, - אלא היכא דנשא מת ואח"כ נשא חי, מאי איסור מוסיף איכא?										⚡		◊	לב:
וכ"ת, מגו דאיתסר בכולהו אהוותא										!		◊	לב:
האי איסור כולל הוא										⚡		◊	לב:
מעלה אני עליו כאילו עשה שתיים ואינו חייב אלא אחת.	אלא אמר רבא:									!		◊	לב:
מעלה אני עליו כאילו עשה ב' ואינו חייב אלא אחת.	וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן:									!		◊	לב:
מאי נפקא מינה?										⚡		◊	לב:
לקברו בין רשעים גמורים.										!		◊	לב:
ובפלוגתא:												■	לב:
זר ששימש בשבת - רבי חייא אומר: חייב שתיים	דאיתמר: [רבי חייא]									♦	■	◊	לב:
אין חייב אלא אחת.	בר קפרא:									♦	■	◊	לב:
קפץ רבי חייא ונשבע, העבודה כך שמעתי מרבי: שתיים.										■		◊	לב:
קפץ בר קפרא ונשבע, העבודה כך שמעתי מרבי: אחת.										■		◊	לב:
שבת לכל נאסרה, כשהותרה במקדש - אצל כהנים הותרה, לכהנים הותרה ולא לזרים, יש כאן משום זרות ויש כאן משום שבת.	התחיל רבי חייא לדון:									■		◊	לב:
שבת לכל נאסרה, כשהותרה במקדש - הותרה, אין כאן אלא זרות.	התחיל בר קפרא לדון:									■		◊	לב:
בעל מום ששימש בטומאה - רבי חייא אומר: חייב שתיים	[רבי חייא]									♦	■	◊	לב:
אין חייב אלא אחת.	בר קפרא:									♦	■	◊	לב:
קפץ ר' חייא ונשבע, העבודה כך שמעתי מרבי: שתיים.										■		◊	לב:
קפץ בר קפרא ונשבע, העבודה כך שמעתי מרבי: אחת.										■		◊	לב:
טומאה לכל נאסרה, כשהותרה במקדש - אצל כהנים תמימים הותרה, לכהנים תמימים הותרה ולא לבעלי מומין, יש כאן משום בעלי מומין ויש כאן משום טומאה.	התחיל רבי חייא לדון:									■		◊	לב:
טומאה לכל נאסרה, כשהותרה במקדש - הותרה, אין כאן אלא משום בעל מום.	התחיל בר קפרא לדון:									■		◊	לב:
זר שאכל מליקה - ר' חייא אומר: חייב שתיים	[רבי חייא]									♦	■	◊	לב:
אין חייב אלא אחת.	בר קפרא:									♦	■	◊	לב:
קפץ רבי חייא ונשבע, העבודה כך שמעתי מרבי: שתיים.										■		◊	לב:
קפץ בר קפרא ונשבע, העבודה כך שמעתי מרבי: אחת.										■		◊	לב:
נבלה לכל נאסרה, כשהותרה במקדש - אצל כהנים הותרה, לכהנים הותרה ולא לזרים, יש כאן משום זרות ויש כאן משום מליקה.	התחיל רבי חייא לדון:									■		◊	לב:
נבלה לכל נאסרה, כשהותרה במקדש - הותרה, אין כאן אלא משום זרות.	התחיל בר קפרא לדון:									■		◊	לב:
במאי קמיפלגי?										^		◊	לב:
באיסור כולל ואליבא דר' יוסי										!		◊	לב:

statement-מימרא- **■**
 challenge-קושיא- **⚡**
 question-שאלה- **^**
 answer-תירוץ- **!**
 proof-ראיה- **■**

disputants-חולקים- **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **◇**
 מובאה של פסיקה קודמת- **<**
 מעשה-story **O**

key-מקרא-:

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ה	ד	ב	ג	א	ב	א	
רבי יוסי באיסור כולל מיחייב תרתי	רבי חייא סבר:	◆	■	!							◇	לג.
לא מיחייב אלא חדא.	בר קפרא סבר:	◆	■	!							◇	לג.
ומאי איסור כולל איכא הכא? בשלמא זר - מעיקרא שרי במלאכה ואסור בעבודה, אתיא לה שבת, מגו דקא מיתסר במלאכה מיתסר נמי בעבודה, בעל מום - מעיקרא שרי באכילה ואסור בעבודה, איטמי ליה, מגו דקא מיתסר באכילה מיתסר נמי בעבודה, אלא מליקה - בבת אחת היא דמשכחת לה, באיסור כולל לא משכחת לה.				⚡							◇	לג.
אלא קמפלגי באיסור בבת אחת ואליבא דר' יוסי				!							◇	לג.
רבי יוסי באיסור בת אחת מיחייב תרתי	רבי חייא סבר:	◆	■	!							◇	לג.
לא מיחייב אלא חדא.	בר קפרא סבר:	◆	■	!							◇	לג.
והכא מאי איסור בת אחת איכא הכא?				⚡								לג.
זר ששימש בשבת - כגון דאייתי שתי שערות בשבת, דהויא להו זרות ושבת בהדי הדדי, בעל מום נמי - כגון דאייתי שתי שערות ואיטמי ליה, דהויא ליה בעל מום וטומאה בהדי הדדי, א"נ, שחתך אצבעו בסכין טמאה.				!							◇	לג.
בשלמא לרבי חייא, כי אתנייה לדידיה - אליבא דר' יוסי, כי אתנייה לבר קפרא - אליבא דר"ש, אלא לבר קפרא, ר' חייא שקורי קא משקר?				⚡							◇	לג.
אלא קמפלגי באיסור בת אחת ואליבא דר"ש.				!							◇	לג.
בשלמא לר' חייא, קא מישתבע לאפוקי לר' שמעון מחזקיה, אלא לבר קפרא למה ליה לאשתבועי?				⚡							◇	לג.
קשיא.				■							◇	לג.
בשלמא לבר קפרא, כי אתנייה רבי לדידיה - אליבא דר' שמעון, כי אתנייה לרבי חייא - אליבא דרבי יוסי, אלא לרבי חייא, בר קפרא שקורי קא משקר?				⚡								לג.
כי אתנייה רבי לדידיה - תרתי לפטור אתנייה, ואיסור כולל אתנייה ואליבא דר' שמעון, וחזיא לבר קפרא לזר שאכל מליקה, ואידי דמייא לה ערבה בהדיהו, ועיין בה ולא אשכח אלא בבת אחת, וסבר, מדהא בבת אחת הא נמי בבת אחת, ומדהנך לפטור הנך נמי לפטור.	אמר לך ר' חייא:			!							◇	לג.
זר ששימש בשבת, ובעל מום ששימש בטומאה - יש כאן משום זרות ומשום שבת, ומשום בעל מום ומשום טומאה, דברי רבי יוסי.	מיתיבי: [רבי יוסי]	◆	■	⚡							◇	לג:
אין כאן אלא משום זרות ובעל מום בלבד.	רבי שמעון:	◆	■	⚡							◇	לג.
ואילו מליקה שיירה				■							◇	לג.
למאן שיירה?				^								לג.
אילימא לרבי יוסי				!								לג.
השתא ר' יוסי באיסור כולל מיחייב שתיים, באיסור בת אחת מיבעיא?				⚡	⚡							לג.
אלא לאו לר' שמעון, ובאיסור כולל הוא דפטר, אבל באיסור בבת אחת מיחייב				⚡							◇	לג.
תיובתא דבר קפרא תיובתא.				■							◇	לג.
זר ששימש בשבת.											■	לג. <
במאי?											^	לג.
אי בשחיטה											!	לג.
שחיטה בזר כשרה											⚡	לג.
ואי בקבלה והולכה											!	לג.
טלטול בעלמא הוא											⚡	לג.
אי בהקטרה											!	לג.

statement- מימרא ■
challenge- קושיא ⚡
question- שאלה ^
answer- תירוץ !
proof- ראיה ■

disputants- חולקים ♦
central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת <
story- מעשה O

מקרא-key:

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הבערה ללא יצאתה	והא"ר יוסי:									⚡		
בשחיטת פרו של כהן גדול, וכדברי האומר: שחיטת פרו של כהן גדול בור - פסולה.	רב אחא בר יעקב:									!	◊	לב.
אי הכי, מאי איריא זר? אפילו כהן הדיוט נמן										⚡		לב.
שזר אצלו קאמר.										!	◊	לב.
מדי חטאות קתני? או לאוי קתני? אלא איסורי בעלמא קא השיב.	מתקיף לה רב אשי:									!	◊	לב.
למאי נפקא מינה?										⚡		לב.
לקוברו בין רשעים גמורים.										!	◊	לב.
שנים שקידשו שתי נשים, ובשעת כניסתן לחופה החליפו את של זה לזה ואת של זה לזה - הרי אלו חיבין משום אשת איש, ואם היו אחין - משום אשת אח, ואם היו אחיות - משום אשה אל אחותה, ואם היו נדות - משום גדה.											■	לב.
ומפרישין אותן שלשה חדשים, שמא מעוברות הן											◊	לב.
ואם היו קטנות שאינן ראויות לילד - מחזירין אותן מיד											■	לב.
ואם היו כהנות - נפסלו מן התרומה.											■	לב.
החליפו - מדי ברשיעי עסקינן?											⚡	לב.
הרי כאן שש עשרה חטאות	ותו, הא דתני רבי חייא:										⚡	לב.
אי במזיד מי איכא קרבן?											⚡	לב.
תני: הוחלפו.	רב יהודה:										!	לב.
הכי נמי מסתברא											■	לב.
אם היו קטנות שאינן ראויות לילד - מחזירין אותן מיד	דקתני סיפא:										■	לב.
ואי במזיד מי שריא?											■	לב.
הא לא קשיא, פיתוי קטנה אונס ניהו, ואונס בישראל מישרא שרי.											⚡	לב.
מפרישין אותן שלשה חדשים שמא מעוברות הן	אלא דקתני:										■	לב.
הא לא מעוברות - שריין											■	לב.
ואי במזיד מי שרי?											■	לב.
אלא לאו שמע מינה הוחלפו, שמע מינה.											■	לב.
ומאן האי תנא דאית ליה איסור כולל ואיסור מוסיף ואיסור בת אחת?											^	לב.
ר"מ היא	רב יהודה אמר רב:										!	לב.
יש אוכל אכילה אחת, וחייב עליה ארבע חטאות ואשם אחד: טמא שאכל חלב והוא נותר מן מוקדשין ביה"כ	דתניא: [ת"ק]										■	לב.
אם היתה שבת והוציאו בפיו - חייב	רבי מאיר:										■	לב.
אינו מן השם.	אמרו לו:										⚡	לב.
ור"מ אליבא דמאן?											^	לב.
אי אליבא דרבי יהושע											!	לב.
טעה בדבר מצוה - פטור	האמר: [רבי יהושע]										⚡	לב.
אלא אליבא דרבי אליעזר											!	לב.

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ⚡
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איבעית אימא: לעולם אליבא דרבי יהושע, כי קאמר רבי יהושע טעה בדבר מצוה פטור - הנ"מ גבי תינוקות, דזמנו בהול, אבל האי כיון דאין זמנו בהול - לא.											!	◊
והרי תרומה, דאין זמנו בהול, וקפטר.											⚡	
היה אוכל בתרומה, ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה - רבי אליעזר מחייב קרן וחומש פטר.	דתנן: [רבי אליעזר]										⚡	◊
הכא בתרומה בערב הפסח עסקינן, דזמנה בהול.	רבי יהושע:										⚡	◊
ואי בעית אימא: באיסור בת אחת ואליבא דר' שמעון.	הא איתמר עלה, אמר רב ביבי בר אביי:										!	◊
בשלמא כולהו משכחת להו, דשוניהו שליח ושוו אינהו שליח ופגע שליח בשליח, אלא נדות היכי משכחת לה?												⚡
בשופעות מתוך י"ג לאחר שלשה עשר לאחיובי אינהו, מתוך שנים עשר לאחר שנים עשר לחיובי אינהו.	רב עמרם אמר רב:										!	◊
והא אין אשה מתעברת בביאה ראשונה.												◊
ר"נ אמר רבה בר אבוב:	שבעלו ושנו.										!	◊
תלתין ותרתין הויין.	ואלא הא דתנא ר' חייא:										⚡	
ולטעמיד.											⚡	
לר' אליעזר דמחייב על כל כח וכח.											⚡	
טובא הויין.											⚡	
אלא דבכה ראשון קחשיב.											!	
ה"נ דביאה ראשונה קחשיב.											!	◊
והא תמר בביאה ראשונה איעברא.	רבא לרב נחמן:										⚡	◊
תמר באצבע מעכה.	א"ל: [רב נחמן]										!	◊
כל מועכות של בית רבי - תמר שמן, ולמה נקרא שמן תמר? ע"ש תמר שמעכה באצבעה.	דאמר רבי יצחק:										!	◊
והא הוּו ער ואונן.											⚡	
ער ואונן שמשו שלא כדרכן.											!	◊
כל עשרים וארבעה חדש דש מבפנים וזורה מבחוץ, דברי ר' אליעזר.	מיתבי: [רבי אליעזר]										⚡	◊
הללו אינו אלא כמעשה ער ואונן.	א"ל: [רב נחמן]										⚡	◊
כמעשה ער ואונן ולא כמעשה ער ואונן, כמעשה ער ואונן, דכתיב: (בראשית ל"ח) והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה ולא כמעשה ער ואונן, דאילו התם שלא כדרכה, והכא כדרכה.											!	◊
בשלמא אונן, דכתיב ביה: ושחת ארצה, אלא ער מנלן?											⚡	
דכתיב: (בראשית ל"ח) וימת גם אותו, אף הוא באותו מיתה מת.	רב נחמן בר יצחק:										!	◊
בשלמא אונן, משום לא לו יהיה הזרע, אלא ער מ"ט עבד הכי?											⚡	
כדי שלא תתעבר ויכחיש יפיה.											!	◊
(ויקרא ט"ו) אותה - פרט לכלה, דברי רבי יהודה.	ת"ר: [רבי יהודה]										⚡	◊
פרט לשלא כדרכה.	חכמים:										⚡	◊

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ⚡
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא קא סבר רבי יהודה: התורה חסה על תכשיטי כלה	הון בריה דרב נחמן לרב נחמן:										⚡	
לפי שאין אשה מתעברת מביאה ראשונה.	א"ל: [רב נחמן]										!	◊
במאי קמיפלגי?											^	
שכבת זרע - פרט להעראה, אותה - פרט לשלא כדרכה	רבנן סברי:										!	◊
שלא כדרכה והעראה משכבת זרע נפקא, אותה - פרט לכלה.	רבי יהודה סבר:										!	◊
כל ששהתה אחר בעלה עשר שנים ונשאת - שוב אינה יולדת.	כי אתא רבין א"ר יוחנן:											◊
לא שנו אלא שאין דעתה להנשא, אבל דעתה להנשא - מתעברת.	רב נחמן:											◊
אמר ליה רבא לבת רב חסדא: קא מרגני רבנן אבתריך אמרה ליה: אנא דעתאי עלך הואי.											O	
היא דאתיא לקמיה דרב יוסף, אמרה לו: ר', אנא שהיתי אחר בעלי עשר שנים וילדתי א"ל: בת, אל תוציאי לעז על דברי חכמים אמרה ליה: לנכרי נבעלתי.											O	
וכולן צריכות להמתין שלשה חדשים, חוץ מגיורת ומשוחררת קטנה	שמואל:											◊
אבל קטנה בת ישראל - צריכה להמתין ג' חדשים.												◊
ובמאי?											^	
אי במיאון											!	
והאמר שמואל דלא בעיא											⚡	
ואי בגט											!	
האמרה שמואל חדא זימנא											⚡	
מאנה בו - אינה צריכה להמתין שלשה חדשים, נתן לה גט - צריכה להמתין שלשה חדשים	דאמר שמואל:										⚡	
אלא בזנות, וגזרו רבנן קטנה משום גדולה.											!	◊
ומי גזרינן קטנה משום גדולה?											⚡	
אם היו קטנות שאינן ראויות לילד - מחזירין אותן מיד	והתנן:										⚡	◊
הוראת שעה היתה.	רב גידל אמר רב:										!	
מכלל דהואי?											⚡	
אלא כהוראת שעה היתה, וחילוף לא שכיח.											!	◊
כולן צריכות להמתין שלשה חדשים, חוץ מגיורת ומשוחררת גדולה	לישנא אחרינא אמרי לה, אמר שמואל:											◊
אבל קטנה בת ישראל - אינה צריכה להמתין ג' חדשים.												◊
ובמאי?											^	
אי במיאון											!	
האמרה שמואל חדא זימנא											⚡	
אי בגט											!	
הא קאמר שמואל דבעיא											⚡	
מאנה בו - אינה צריכה להמתין שלשה חדשים, נתן לה גט - צריכה להמתין שלשה חדשים	דאמר שמואל:										⚡	
אלא בזנות, וזנות בקטנה לא שכיח.											!	◊
גיורת ומשוחררת דשכיח בהו זנות, ליגזור											⚡	◊

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
מקרא- key:	

יבמות-ארבעה אחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לה.
הוא דאמר כרבי יוסי												!	לה.
הגירות והשבויה והשפחה, שנפדו ושנתגירו ושנשתחררו - צריכות להמתין ג' חדשים, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	◆	■	!								◇	לה.
מתיר ליארס ולינשא מיד.	רבי יוסי:	◆	■	!								◇	לה.
מ"ט דרבי יוסי? קסבר: אשה מזנה משמשת במוך, כדי שלא תתעבר.	רבה:	■										◇	לה.
בשלמא גיורת, כיון דדעתה לאיגורי מנטרה נפשה, כדי להבחין בין זרע שנזרע בקדושה ובין זרע שנזרע שלא בקדושה, שבויה ושפחה נמי, דשמעי ממרייהו ומנטרי נפשיהו, אלא יוצאת בשן ועין - היכי משכחת לה?	א"ל אביי:	⚡										◇	לה.
וכי תימא, כל דממילא מודה ר' יוסי		!										◇	לה.
אנוסה ומפותה - צריכה להמתין ג' חדשים, דברי ר' יהודה	והתנן: [רבי יהודה]	⚡	■	◆									לה.
מתיר ליארס ולינשא מיד	רבי יוסי:	⚡	■	◆									לה.
אשה מזנה מתהפכת, שלא תתעבר.	אלא אמר אביי:	!										◇	לה.
ואידך?		⚡											לה.
חיישינן שמא לא נתהפכה יפה יפה.	[רבי יהודה]	!										◇	לה.
ואם היו כהנות כ'.												■	לה. <
כהנות אין, ישראלית לא?												⚡	לה.
אימא: אם היו נשי כהנים.												■	לה.
נשי כהנים אין, נשי ישראלים לא?												⚡	לה.
אשת ישראל שנאנסה, אף על פי שמותרת לבעלה - פסולה לכהונה	והאמר רב עמרם: הא מילתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעיינין ממתניתין:											⚡	לה.
הכי קאמר: אם היו כהנות נשואות לישראל - נפסלו מן התרומה דבי נשיהו.	רבא:											■	לה.
הדרן עלך ארבעה אחין.												◇	

<p>מימרא-atement ♦ חולקים-disputants קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
החולץ ליבמתו, ונמצאת מעוברת וילדה, בזמן שהולד של קיימא - הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהונה, אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה.											■
הכונס את יבמתו, ונמצאת מעוברת וילדה, בזמן שהולד של קיימא - יוציא, וחייבין בקרבן, ואם אין וולד של קיימא - יקיים.											■
ספק בן תשעה לראשון, ספק בן שבעה לאחרון - יוציא, והולד כשר, וחייבין באשם תלוי.											■
החולץ למעוברת והפילה - רבי יוחנן אמר: אינה צריכה חליצה מן האחין	איתמר: [ר' יוחנן]										♦ ■
צריכה חליצה מן האחין.	ר"ל:										♦ ■
א"צ חליצה מן האחין, חליצת מעוברת שמה חליצה, וביאת מעוברת שמה ביאה	ר' יוחנן:										♦ ■
צריכה חליצה מן האחין, חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה.	ר"ל:										♦ ■
במאי קמפלגי?											^
איבעית אימא: קרא, ואיבעית אימא: סברא.											!
איבעית אימא קרא											!
(דברים כ"ה) ובן אין לו אמר רחמנא, והא לית ליה	רבי יוחנן סבר:										♦ ■ !
ובן אין לו, עיין עליו	ר"ל סבר:										♦ ■ !
ואיבעית אימא סברא											!
אם יבא אליהו ויאמר דהא דאיבערא מפולי מפלה, מי לאו בת חליצה ויבום היא? השתא נמי תגלי מילתא למפרע	רבי יוחנן סבר:										♦ ■ !
תגלי מילתא למפרע לא אמרינן.	ר"ל אמר:										♦ ■ !
אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה	איתיביה ר' יוחנן לר"ל:										■ &
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת שמה חליצה, משום הכי פסלה, אלא לדידך דאמרת: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, אמאי פסלה מן הכהונה?											&
מדרבנן, ולחומרא בעלמא.	א"ל: [ר"ל]										!
אין הולד של קיימא - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה	א"ד, איתיביה ריש לקיש לר' יוחנן:										■ &
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, היינו דקתני פסלה מן הכהונה לחומרא, ולא קתני אינה צריכה חליצה מן האחין, אלא לדידך, אינה צריכה חליצה מן האחין מיבעי ליה											&
אין הכי נמי, ואידי דתנא רישא לא פסלה, תנא סיפא פסלה.	א"ל: [ר' יוחנן]										!
אין הולד של קיימא - יקיים	איתיביה רבי יוחנן לר"ל:										■ &
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת שמה חליצה, וביאת מעוברת שמה ביאה, משום הכי קתני יקיים, אלא לדידך דאמרת: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, יחזור ויבעול ויקיים מיבעי ליה											&
מאי יקיים? יחזור ויבעול ויקיים, דלא סגי בלאו הכי.	[ר"ל]										!
אין הולד של קיימא - יקיים	א"ד, איתיביה ר"ל לרבי יוחנן:										■ &
בשלמא לדידי דאמינא: חליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, היינו דקתני יקיים, יחזור ויבעול ויקיים, דלא סגי בלאו הכי, אלא לדידך, רצה יוציא, רצה יקיים מיבעי ליה											&
אה"נ, אידי דתנא רישא יוציא, תנא נמי סיפא יקיים.	[ר' יוחנן]										!
הכונס את יבמתו, ונמצאת מעוברת - הרי זו לא תנשא צרתה, שמא יהא וולד בן קיימא	מיתבי:										■ &

<p>מימרא-atement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אדרבה, כי הוי הולד בן קיימא מיפטרה צרתה												לה:
אלא אימא: שמא לא יהא הולד בן קיימא												לה:
ואי ס"ד ביאת מעוברת שמה ביאה, אמאי לא תנשא צרתה תיפטר בביאה של חבירתה												לה:
בביאה - כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה, כי פליגי - בחליצה	אביי:											לה:
חליצת מעוברת שמה חליצה, ביאת מעוברת לא שמה ביאה	רבי יוחנן סבר:											לה:
ביאת מעוברת לא שמה ביאה, וחליצת מעוברת לא שמה חליצה.	ר"ל סבר:											לה:
מה נפשך? אי ביאת מעוברת שמה ביאה - חליצת מעוברת שמה חליצה, ואי ביאת מעוברת לא שמה ביאה - חליצת מעוברת נמי לא שמה חליצה, דהא קי"ל דכל העולה ליבום - עולה לחליצה, וכל שאין עולה ליבום - אינו עולה לחליצה.	אמר ליה רבא:											לה:
הכונס יבמתו, ונמצאת מעוברת - הרי זו לא תנשא צרתה, שמא יהא וולד בן קיימא, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, וחליצת מעוברת לא שמה חליצה, והולד אינו פוטר עד שיצא לאויר העולם.	אלא אמר רבא, הכי קאמר:											לו:
הכונס יבמתו, ונמצאת מעוברת - הרי זו לא תנשא צרתה, שמא יהא וולד בן קיימא, ואין ביאה וחליצה פוטרת אלא וולד פוטר, והולד אין פוטר עד שיצא לאויר העולם.	תניא כוותיה דרבא:											לו:
טעמא דשמא יהא וולד בן קיימא הוא, הא לא הוי וולד בן קיימא - מיפטר צרתה, לימא, תיהוי תיובתא דר"ל												לו:
הכי קתני: הכונס יבמתו, ונמצאת מעוברת - הרי זו לא תנשא צרתה, שמא לא יהא הולד בן קיימא, וחליצת מעוברת לא שמה חליצה, וביאת מעוברת לא שמה ביאה, וא"ת: הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים וולד מעליא ילדן וולד אין פוטר עד שיצא לאויר העולם.	אמר לך ר"ל:											לו: